

V poslední době se stále častěji setkáváme s problematikou domácího násilí. Tento jev je v lidském soužití zakořeněn pravděpodobně od nepaměti, ale až zvýšený zájem odborné i laické společnosti v posledních letech, odhaluje jeho až překvapující četnost. Díky tomuto trendu se informace o existenci domácího násilí postupně dostávají hlouběji do povědomí české společnosti. Ačkoliv je jistě zapotřebí v této započaté kampani pokračovat, je úspěchem, že pojem domácí násilí není již pro většinu lidí pojem neznámý a že občané České republiky začínají být obeznámeni s jeho základními rysy a projevy.

Domácí násilí jako takové má řadu podob, je možné jej popisovat pomocí mnoha kritérií, jeho nejčastějším projevem je ale násilí mezi partnery. Výzkum v této oblasti není především ve vyspělých státech žádnou novinkou. Hlavně díky tomu už také dokážeme tento fenomén popsat a hledat způsoby, jak s ním pokud možno co nejefektivněji bojovat.

V posledních letech se v zahraniční literatuře vyskytuje jiný fenomén. Jedná se o násilí mezi mladými partnery, kteří nejsou oddáni a ani spolu dosud nesdílí společnou domácnost. Tento jev popisuje anglický termín dating violence.

Dating violence podobně jako domácí násilí se může projevovat mnoha způsoby od psychického nátlaku a utiskování, přes sexuální zneužívání až po těžké ublížení na zdraví.

Průkopníky ve zkoumání této problematiky jsou Kanadčané a Američané. V těchto zemích nejen že již proběhlo několik studií na toto téma, ale na jejich základě byly započaty informační kampaně a preventivní programy jako boj proti tomuto jevu. Studie nejsou jednotné v četnosti výskytu dating violence mezi mladými Kanadčany a Američany. Výsledky ukazují, že s jednou z forem dating violence se setkalo 15-45% dotázaných.⁵

Ačkoliv jsou určité odlišnosti mezi dating violence a domácím násilím, je nápadné

kolik mají tyto dva jevy, vyskytující se každý ve zcela odlišné věkové i sociální kategorii, společného. Jak dating violence tak domácí násilí se projevuje fyzickým, sexuálním, nebo psychickým zneužíváním jedním z partnerů. Pro oba jevy je typická [8]

tabuizace problému, izolace oběti a progresse násilí. Charakteristické je i střídání období, kdy dochází k násilnostem a období, kdy se agresor omlouvá a slibuje nápravu. Otázkou zůstává rozdílnost motivace oběti setrvání ve vztahu. Zatímco oběti domácího násilí často vysvětlují svoje setrvání ve svazku zachováním integrity rodiny a ekonomickou závislostí na partnerovi, oběti dating violence žádné podobné závazky vůči partnerovi nemají.

Vhledem k tomu, že násilnické chování ve vztahu je chybně naučená role a nezvládnutí partnerského života, je pravděpodobné, že jedním z kořenů dating violence může být výskyt domácího násilí v rodině agresora, nebo oběti.

Ve své práci bych se rád zabýval četností výskytu dating violence v České republice a jeho možným vztahem k domácímu násilí. V první části se zaměřím na obecnou úroveň problematiky dating violence a domácího násilí, definice, charakteristické rysy, podobnost obou jevů a jejich rozdíly. V druhé části předkládám kvantitativní výzkum problematiky dating violence v České republice.